

РЕШЕНИЕ

№ 5662

гр. София, 16.08.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 25.04.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **6021** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез К. И. К., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/26.07.2013 г., издаден от Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден в оспорената част с решение № 507/24.03.2014 г. на директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място].

Твърди се, че оспореният РА е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, които твърдения не са аргументирани в жалбата. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Ж., който моли съда да отмени РА и да присъди в полза на дружеството направените по делото разноски.

Ответникът – директор на дирекция ”ОДОП” – [населено място], чрез процесуален представител юрк. З., изразява становище за неоснователност на жалбата, моли съда да потвърди оспорения РА и претендира присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1207004/20.09.2012 г., издадена от В. С. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., връчена на 27.09.2012 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за

определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.07.2012 г. до 31.08.2012 г. Ревизията е изменена със ЗВР № 1208548/26.11.2012 г. и ЗВР № 1209240/19.12.2012 г., издадени от К. Л. Г., на длъжност и.д. началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена съгласно Заповед № РД-01-1358#12/01.11.2012 г., издадена от директора на ТД на НАП С., считано от 01.11.2012 г. да издава заповеди съгласно чл._113, ал. 3 от ДОПК, както и да довършва неприключилите към 31.10.2012_г. ревизионни производства на посочените в заповедта дружества, в т.ч. и по отношение на [фирма]

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1209240/13.03.2013 г.

Ревизията е приключила с оспорения РА № [ЕГН]/26.07.2013 г., издаден от Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1209240/14.03.2013 г., издадена от К. Л. Г., на длъжност и.д. началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена съгласно Заповед № РД-01-1358#12 от 01.11.2012 г., издадена от директора на ТД на НАП С..

РА се оспорва в частта на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 88 800,00 лв. по фактури № 20...25/26.08.2012 г. и № 20...26/28.08.2012 г., издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] за данъчен период м.08.2012 г.

Р. акт е обжалван пред директора на дирекция „ОДОП” – [населено място] в срока по чл. 152 от ДОПК. На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С. за срок до 3 месеца, считано от датата на изтичане на законоустановения по чл._155, ал._1 от ДОПК срок. С решение № 507/24.03.2014 г. директорът на дирекция ОДОП С. е потвърдил РА.

По делото са приети писмените доказателства, представени от жалбоподателя и от ответника с административната преписка, описани и обсъдени по-долу в съдебното решение.

По искане на жалбоподателя по делото е допусната, изслушана и приета съдебно електротехническа експертиза, изготвена от вещото лице В. Г..

Назначена, изслушана и приета е и тройна съдебно електротехническа експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, съдържаща отговор на поставените въпроси и неоспорена от страните.

Назначена, изслушана и приета е съдебно техническа експертиза, изготвена от вещото лице Р. К., която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, съдържаща отговор на поставените въпроси и неоспорена от страните.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1209240/14.03.2013 г., издадена от К. Л. Г., на длъжност и.д. началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощена съгласно Заповед № РД-01-1358#12 от 01.11.2012 г., издадена от директора на ТД на НАП С., Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определена за компетентен орган по

издаване на ревизионен акт на [фирма]. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК. Заповедите за възлагане на ревизията са издадени от надлежно оправомощени органи.

За установяване фактите и обстоятелствата от значение за извършваната ревизия, са предприети действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт. Въз основа на доказателства, приложени по делото с преписката и тези представени от жалбоподателя, както и въз основа на приетите по делото съдебни експертизи, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

1. С РА е отказан данъчен кредит за период м.08.2012 г. по фактура № 20000000025/28.08.2012 г. в размер на 40_400,00 лв., издадена от [фирма]. Предмет на доставката е трафопост по спецификация.

Между страните не са спори, че капиталът на дружеството – жалбоподател е формиран от непарична вноска в размер на 3 000 156 лева на [фирма]. Предмет на апорта са недвижими имоти, находящи се в апартаментен комплекс „Две реки“ в поземлен имот с идентификатор № 61813.64.633. На 30.12.2011 г. [фирма] е придобило акции на [фирма] срещу апортна вноска в размер на 1 699 800 лева на недвижими имоти – апартаменти, находящи се в [населено място], м. Б. баир, апартаментен комплекс „Две реки“ в поземлен имот с идентификатор № 61813.94.033. С решение на общото събрание на акционерите на [фирма] от 30.12.2011 г. е увеличен капиталът на дружеството от 3 000 156 лева на 4 699 956 лева, чрез издаване на нови 1699800 налични, поименни акции, записани от [фирма].

От ревизираното лице са представени копие на спорната фактура, заедно с техническа спецификация Т. –МП-11. Същата е заверена от кмета на общ. Р. на 11.03.2009 г. Приложена е декларация за съответствие от [фирма], в която е посочено, че продуктът е трифазен маслен разпределителен трансформатор, произведен от „Е. ТРАНСФОРМАТОРИ О.“ Република М. и е в съответствие със стандартите и техническото одобрение. Приходните органи са констатирани, че декларацията за съответствие е от м.01.2010 г., т.е 7 месеца след заверката на общ. Р.. Представена е обратна ведомост, съгласно която закупеният трафопост е заведен по дебит на сметка 207 „Съоръжения“. Дружеството не е представило нотариален акт за прехвърляне на „трафопост“, както и документи за извършено разплащане по сделката. В тази връзка е представен протокол от заседание на съвета на директорите на [фирма] от 02.10.2012 г., с който акционерите вземат решение да преобразуват текущи вземания по доставка на съоръжения и оборудване в размер на 1_638_706,00 лв. като капитал, чрез процедура по апорт на вземане. След извършена справка в търговския регистър на Агенцията по вписвания, към дата на издаване на РД, ревизиращите са констатирани, че няма вписани изменения в размера на капитала на ревизираното лице, т.е. не е извършено вписване на апорт на вземания. По делото също не се установява вписване на увеличение на капитала на дружеството – жалбоподател в посочения размер до датата на устните състезания, както и на апорт от [фирма], видно от приложено актуално състояние към 25.04.2016 г. и не са представени доказателства в тази насока от оспорващия.

Насрещната проверка на прекия доставчик [фирма] е обективирана в ПИНП № 2201-3-1207004-01/25.10.2012 г. Проверяваното дружество е представило по отношение предходната доставка на „трафопост по спецификация“ фактура № [ЕГН]/29.04.2011 г., на стойност 150_000,00 лв. и ДДС 30_000,00 лв.,

издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Посочената фактура е с предмет БМКТП 20/4 до 630 КУА, външно ел.захранване 20 КУ и кабели НН за обект „А. комплекс”, Две реки. Представен е договор от 12.08.2010 г. за прехвърляне на правото на собственост върху съоръжение БМКТП по стандарт на СЕЗ. Цената по договора е общо 100_000,00 лв. и ДДС 20_000,00 лв., която се различава от тази по фактура № 0...133/29.04.2011 г. /150_000,00 лв./ При насрещната проверка е представен договор за изработка и доставка на БКТП за обект жилищна сграда м. „Б. Б.”, [населено място] от 16.02.2009 г. между [фирма], ЕИК[ЕИК] /изпълнител/ и [фирма] /възложител/. Предмет на изработка е БМКТП по стандарт СЕЗ и силов трансформатор, подробно специфицирани по видове, количество, асортимент и цени в приложение № 1 към договора. Към договора са представени 2 фактури, издадени от [фирма], приемо предавателни протоколи и анекс.

Допълнително е приложен договор от 08.02.2010 г. между [фирма] и [фирма] за изпълнение на СМР на обект: апартаментен комплекс „Две реки” с предмет външно захранване и фактура между страните.

Представена е скица № 18849/16.10.2012 г., издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър - [населено място] на сграда за енергопроизводство с площ 7 кв.м., собственост на [фирма].

Въз основа на представените от ревизираното лице документи, включително от извършената проверка на място на счетоводната и търговска документация и от извършената насрещна проверка на прекия доставчик, ревизиращите органи са формирали следните изводи:

Спорната фактура, издадена от [фирма] е с предмет на доставката – „трафопост по спецификация” с приложена техническа спецификация на Т.-МП-11. Няма нотариално прехвърляне на земята и сградата за енергопроизводство /трафопост/ по процесната фактура между страните. Предмет на предходната доставка по фактура № 133/29.04. 2011 г., издадена от „БИ ДИ БИ 4” на [фирма] е „БКТП 20/4 до 630 МА, външно ел. захранване 20 KV и кабели НН” за обект апартаментен комплекс „Две реки”. Изработката и доставката на БКТП „трифазен маслен разпределителен трансформатор БМКТП 6301Л/А/20/ 0.4 кV” по стандарт на СЕЗ № BG202411 ZZ, е възложена от [фирма], като собственик на недвижимия имот за енергопроизводство на [фирма], за което са представени документи, включително декларация за съответствие от 01.2010 г.

Допълнително е представен протокол за констатиране годността за приемане на електрически съоръжения преди издаване на акт обр. 15 по ЗУТ за обект „Външно захранване - кабели 20 к KV, БКТП 1 х 630, 20/0,4 kV и кабели НН за обект А. комплекс в УПИ 6181364.633, м. „Б. баир” землището на [населено място]” с инвеститор [фирма] и изпълнител [фирма]. Издадено е Разрешение № ДК-07-ЮЗР 128/09.05.2011 г. от ДНСК за ползване на строеж II - ра категория за обект „БКТП 20/0,4 до 630 kVa, външно ел. захранване и НН” за апартаментен комплекс „Две Реки”, с възложител [фирма]. Приложено е и Разрешение за строеж № 34 от 05.03.2009 г., издадено от главния архитект на [община]. С НА № 49 от 06.11. 2012 г. за покупко-продажба на недвижим имот, [фирма] продава на [фирма], сграда, със застроена площ 7 кв.м, находяща се в м. „Б. Б.”, с предназначение: сграда за енергопроизводство за сумата от 2_000,00 лв.

Посочено е, че изграждане на трафопост се извършва по реда на ЗУТ, съответно в издадените документи за извършване на строителството и узаконяване на обекта по

предназначение самият строеж е определен от вида на съоръжението и поземления имот като неразделни части. Ревизиращият екип е приел, че разделянето на съоръжението от земята и сградата е само формално и същото се извършва с цел заобикаляне на закона. Органите по приходите са заключили, че обект на прехвърлителна сделка по процесната фактура е трафопост - постройка за енергопроизводство и съоръжения в него - трансформатор и ел. табло, които са монтирани в постройката, трайно закрепена върху площадка с площ 7 кв. м. разположена в поземлен имот, собственост на [фирма]. На основание чл. 18 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ са посочили, че договорите за прехвърляне на собственост или за учредяване на други вещни права върху недвижими имоти трябва да бъдат извършени с нотариален акт.

В хода на ревизията е извършена проверка от отдел „Оперативни проверки” при ТД на НАП С., с цел да се установи монтиран ли е в сградата, находяща се в [населено място], м. „Б. Б.”, БМКТП 630/20/04 с трансформатор ЕТВ 630 kVa 20/04 kV. Същата е обективизирана с Протокол № 90081821/30.11.2012 г. Видно от констативната част на същия, в местността „Б. Б.” на апартаментен комплекс „Две реки”, стопанисван от [фирма] се извършват СМР от [фирма] на електроразпределителните мрежи в сградите. Т., представлява монолитна постройка от 7 кв.м. и височина от 2 м., в който има монтиран трансформатор от 50 KW с електромер S/N 40048651/2012, но поради липса на достъп не може да се установи дали е монтиран БКТП 630/20/04 с трансформатор ЕТВ 630 kVa 20/04 kV. Такъв достъп имат само служители на Ч., чрез специално оборудване поради високото напрежение.

От ревизираното лице са представени допълнително фактура № 346/19.12.2011 г, издадена от [фирма]; разрешение за строеж № 17/27.02.2008 г. и образец 16 към чл. 7, ал. 3 от Наредба № 3 за строеж на БМКТП 20/00.4-1x630 kVa и кабел 20 kV за захранване на К..

След анализ на представените документи, органите по приходите са установили, че относно придобиването на трафопоста [фирма] е представило друга фактура, издадена от [фирма] като предходен доставчик с № 346/19.12.2011 г. /стойност 200 000,00 лв. и ДДС 40 000,00 лв. и предмет на доставката трафопост, находящ се в друг комплекс „Три планини”, [населено място]. Представената строителна документация, в т.ч. разрешение за строеж и протокол за установяване на годност за ползване на строеж също се отнасят за друг обект изграден от [фирма], находящ се в поземлен имот с идентификационен № 61813.85.462, местност „Ч. ниви”, [населено място].

Съгласно констатациите в РД, каквито възражения прави и ответника в настоящото производство, аналогично разминаване в доставките е установено и от директора на дирекция ОДОП С. в Решение № 173/ 28.01.2013 г. във връзка с оспорен РА № [ЕГН]/31.10.2012 г., издаден на [фирма], при извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.12.2011 г. до 30.06.2012 г. Предмет на оспорване е отказан данъчен кредит за данъчен период м.04.2012 г. в размер на 32 000,00 лв. по фактура № 30...27/26.04.2012 г., издадена от [фирма]. След анализ на представените документи, в решението е формиран извод, че предмет на доставката по процесната фактура е същият - БКТП 20/4 до 630 kVa, външно ел.захранване 20 kV и кабели НН за обект А. комплекс „Две Реки”, който е предмет и на процесната ревизия по друга фактура. Прието е, че разминаване е установено и от представеното Разрешение за строеж №

17 от 27.02.2008 г., с възложител [фирма], което се отнася за обект за енергопроизводство на мотелен апартаментен комплекс „Три Планини”, [населено място]. И при предходната ревизия не е извършено нотариално прехвърляне, а са издадени само фактури за продажба на трафопост.

Органите по приходите са приели, че [фирма] и [фирма], които са свързани лица, си префактурират два пъти една и съща доставка - веднъж по фактура № 3...27/26.04.2012 г. и втори път по процесната фактура № 2...25/28.08.2012 г. В подкрепа са изложени съображения, че не е налице нотариална сделка по прехвърляне на спорната доставка. Отделно ревизиращите са посочили, че за произхода на съоръжението са предоставени документи за различни предходни доставчици, които са възложители - [фирма] и [фирма], в т.ч. фактури на различни стойности и различни обекти, за които е предназначено съоръжението - апартаментен комплекс „Две Реки” и мотелен апартаментен тип „Три Планини” [населено място].

Изпратено е ИПДПОТЛ изх. № 53-07-12/09.01.2013 г. до [фирма] с цел установяване на обстоятелството с кое лице е извършено присъединяването на спорния трафопост и на чия партия се води същият. Съгласно получения отговор, ТП-20/0,4 kV; 1 x 800 kVa за обект в УПИ 001633, м. „Б. Б.”, в землището на [населено място] със трансформатор 630 kVa, с производствен № 28106, е поставен под напрежение. Присъединяването към Ч. е извършено с [фирма], като кабелите и ТП остават собственост на [фирма]. Посочено е, че към момента на запитването, съоръжението се експлоатира от същото дружество, но партията е прехвърлена на [фирма], която няма издаден документ от отдел „Проучване и предоставяне на мрежи”. Предвид факта, че не е подписан договор за придобиване съоръженията, същите са собственост на [фирма].

При така установената фактическа обстановка, органите по приходите са заключили, че е монтирано ел. съоръжение с трансформатор 630 kVa, в обект апартаментен комплекс „Две реки”, м. „Б. Б.”, землището на [населено място] от инвеститор [фирма]. На основание протокол за констатиране на годност за приемане на ел. съоръжения преди издаване на акт обр. 15 по ЗУТ от 20.04.2011 г. е издадено Разрешение за ползване № ДК-07-ЮЗР128/09.05.2011 г. от ДНСК, Югозападен район. Електрическото съоръжение представлява монолитна постройка от 7 кв.м с височина 2 м, присъединяването към Ч. е извършено от [фирма]. От [фирма] е издадена фактура № 133/29.04.2011 г. на стойност 150 000,00 лв., съответно с НА № 49 от 06.11.2012 г. е извършено нотариално прехвърляне от [фирма] на [фирма] на недвижим имот - едноетажна сграда за енергопроизводство с идентификатор 61813.64.633.8 и БМКТП 20/4 до 630 kVa, външно ел.захранване и кабели НН на апартаментен комплекс „Две Реки”, със застроена площ 7 кв.м, находяща се в м. „Б. Б.”, за сумата от 2 000,00 лв. Издадена е скица на сграда № 20499/07.11.2012 г. с адрес [населено място], Б. баир, поземлен имот с идентификатор 61813.64.633.8 с предназначение: сграда за енергопроизводство собственост на [фирма].

Ревизиращите органи са формирали извод, че по спорната фактура не е налице реално извършена доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и не е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС. На основание чл. 68, ал. 1, т.1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от

с.з. органите по приходите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит на [фирма] в размер на 40 400,00 лв. за данъчен период м.08.2012 г. Съгласно приетата по делото тройна съдебно електротехническа експертиза, след посещение на място и въз основа на представените по делото доказателства, вещите лица са констатирани, че комплекс „Две реки“ и комплекс „Три планини“ са разположени на няколко километра един от друг и на територията на всеки от тях е разположен трафопост, всеки видимо предназначен за електрозахранване на съответния комплекс. Установено е, че са налице два отделни трафопоста, като идентификацията им, начинът на продобиване и ползването им са описани в приложение 1 към експертизата. При горната фактическа обстановка, установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства и доказателствени средства, настоящият съдебен състав намира, че с РА законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т.1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, е отказано право на приспадане на данъчен кредит на [фирма] в размер на 40_400,00 лв. за данъчен период м.08.2012 г.

С оглед приетата по делото тройна електротехническа експертиза, изводът на ревизиращите органи, възприет изцяло и от ответника, че [фирма] и [фирма], са фактурирали два пъти една и съща доставка - веднъж по фактура № 3...27/26.04.2012 г. и втори път по процесната фактура № 2...25/28.08.2012 г., се явява опроверган изцяло. Касае се за два отделни трафопоста, разположени съответно в комплекс „Две реки“ (процесният) и в комплекс „Три планини“ (по фактура № 3...27/26.04.2012 г.). Доказателство за това са и представените по делото Разрешение № ДК-07-ЮЗР 128/09.05.2011 г. от ДНСК за ползване на строеж II - ра категория за обект „БКТП 20/0,4 до 630 kVa, външно ел. захранване и НН“ за апартаментен комплекс „Две Реки“, с възложител [фирма] (л. 371) и Разрешение за строеж № 17 от 27.02.2008 г., с възложител [фирма], относно обект „К. 20/0,4 – 1х 630 kVA и кабели 20kV външно захранване“ за захранване на обект Три планини, в УПИ 61813.85.462, м. „Ч. ниви“, землището на [населено място]. Това обстоятелство обаче не обосновава извод за реално осъществяване на доставката.

Установява се по категоричен начин от представените НА № 49 от 06.11.2012 г., скица на сграда № 20499/07.11.2012 г. и съгласно електротехническата експертиза, че процесният трафопост представлява едноетажна сграда за енергопроизводство с идентификатор 61813.64.633.8 и БМКТП 20/4 до 630 kVa, външно ел.захранване и кабели НН на апартаментен комплекс „Две Реки“, със застроена площ 7 кв.м, намираща се в м. „Б. Б.“. Следователно, касае се за недвижим имот, предназначен за енергопроизводство, правото на собственост върху който трябва да бъде прехвърлено с нотариален акт (чл. 18 от ЗЗД). В случая е безспорно установено, че правото на собственост върху процесния трафопост не е прехвърлено от [фирма] на [фирма], така както това е сторено от предходния собственик - [фирма].

От оспорващия не се твърди, че предмет на доставката по фактура № 20000000025/28.08.2012 г. е не гореописаният недвижим имот, предназначен за енергопроизводство, а единствено съоръженията поставени в него. Дори и да се приеме, че това е така, от приетите по делото доказателства не се установява реалното изпълнение на доставката на съоръжението, по смисъла

на чл. 6 от ЗДДС. За доказване на изпълнението ѝ е представено единствено процесната фактура, която не установява преминаването на правото на собственост върху съоръжението от доставчика към получателя. Не е представен приемо предавателен протокол или друг документ за приемането и предаването на трафопоста. Съгласно информацията, събрана в хода на ревизията, присъединяването към Ч. е извършено с [фирма], като кабелите и ТП остават собственост на [фирма]. Посочено е, че към момента на запитването, съоръжението се експлоатира от същото дружество, но партидата е прехвърлена на [фирма], която няма издаден документ от отдел „Проучване и предоставяне на мрежи“. Предвид факта, че не е подписан договор за придобиване съоръженията, същите са собственост на [фирма]. Следователно, не са ангажирани каквито и да е доказателства за реалното прехвърляне на собствеността върху трафопоста от доставчика на [фирма]. Дружеството няма партида за съоръжението, не го ползва и не е негов собственик, съобразно документите при енергоразпределителното дружество. Поради това, следва да се приеме за неустановено реалното прехвърляне на правото на собственост върху фактурираното съоръжение, респ. за недоказано реалното изпълнение на процесната доставка, което съобразно чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е основание за отказ за приспадане на данъчен кредит по фактурата.

Поради гореизложеното, РА е законосъобразен, в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 20000000025/28.08.2012 г. в размер на 40_400,00 лв. за данъчен период м.08.2012 г., а жалбата като неоснователна в тази част следва да се отхвърли.

II. С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 48_400,00 лв. по фактура № 20...26/28.08.2012 г. с предмет на доставката - мобилна бензиностанция, издадена от [фирма].

Във връзка с връчено ИПДПОЗЛ № 04-53-06-1461/11.10.2012 г., ревизираното дружество е представило приемо предавателен протокол от 28.08.2012 г., съгласно който на посочената дата е извършено приемане – предаване на оборудване по фактура № 20...26/28.08.2012 г., представляващо: мобилна бензиностанция, състояща се от една бензино колонка бензин и дизел, две мобилни постройки, 4 бр. цистерни по 10 тона и окомплектовка. Установено е от ревизиращите, че спорната фактура е осчетоводена в сметка 207 съгласно счетоводните регистри.

В хода на ревизията не са представени документи за извършено разплащане по доставката. Аналогично, и за тази фактура е представен е протокол от заседание на съвета на директорите на [фирма] от 02.10. 2012 г., с който акционерите вземат решение да преобразуват текущи вземания по доставка на съоръжения и оборудване в размер на 1_638_706,00 лв. като капитал чрез процедура по апорт на вземане. След справка в търговския регистър, към дата на издаване на РА ревизиращите са установили, че не са налице вписани изменения в размера на капитала на ревизираното лице, т.е. не е извършено вписване на апорт на вземания.

Съгласно ПИНП № 2201-3-1207004-01/25.10.2012 г. за извършена насрещна проверка на [фирма], спорната фактура е издадена на ревизираното лице. От дружеството – доставчик са представени фактура №

5576/17.01.2012 г., издадена от предходен доставчик [фирма], ЕИК[ЕИК] /също свързано лице/ с предмет „мобилна бензиностанция” на стойност 90_250,00 лв. и ДДС 18_050,00 лв. Приложена е и фактура № 10379/17.01.2012 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] на стойност 80_766,00 лв. и ДДС 16_153,20 лв. с предмет на доставката - стоки по спецификация; спецификация, включваща сграда ПК 2 - 1 бр., компресор - 2 бр., СКШ - 4 бр. и съоръжения и оборудване – 1 бр. Органите по приходите са констатирани, че не са представени документи и обяснения, свързани с транспортиране на мобилната бензиностанция и мястото на получаване на доставка.

Допълнително е извършена насрещна проверка на [фирма], в качеството на предходен доставчик, обективизирана в ПИНП № 2201-3-1207004-02/13.12.2012 г. От посоченото дружество са представени фактура № 5576/17.01.2012 г. за продажба на мобилната бензиностанция; договор от 01.06.2010 г. съгласно който, продавачът прехвърля на купувача правото на собственост върху съоръжението след въвеждането му в експлоатация. В тази връзка ревизиращите са констатирани, че не са приложени доказателства, че мобилната бензиностанция, предмет на доставката е въведена в експлоатация. Отделно в договора е отбелязано, че собствеността на вещи преминава върху купувача при преминаване на изпитанията на същото, но не са представени доказателства, че съоръжението е минало съответните изпитания и е годно за експлоатация.

Представен е приемо предавателен протокол от 18.06.2010 г., от който е установено, че мобилната бензиностанция се състои от бензиноколонка 1 бр., мобилна постройка, 2 бр. цистерни 4 бр. x 10 т. и окомплектовка.

Приложен е пътен лист от 18.06.2010 г. за товарен автомобил Скания с рег. [рег.номер на МПС] и маршрут: [населено място], бул. Ч. връх – Р.. Органите по приходите са констатирани, че в пътния лист не се съдържат данни за вида на товара, мястото на натоварване и идентификационни данни за транспортното средство - ремарке, с което е извършен превозът. Не е представена товарителница.

Приходните орани от представената оборотна ведомост на [фирма] за м.01.2012 г. са установили, че към 01.01.2012 г., дружеството притежава транспортни средства на стойност 632_758,49 лв., компютърна техника на стойност 1_249,17 лв. и други Д. на стойност 1_960,01 лв. Към 31.01.2012 г. крайните салда по оборотна ведомост са същите и няма изписване на Д..

От [фирма] е представена фактура № 10379/28.04.2006 г., издадена от [фирма] като предходен доставчик на мобилната бензиностанция. Предмет на доставката са стоки по спецификация, съгласно която са закупени следните активи: сграда ПК 2 – 1 бр., компресор – 1 бр., компресор- 1 бр., СКШ А 100 – 1 бр., СКШ А. – 1 бр., СКШ А. – 1 бр., съоръжения и оборудване - 1 бр. В тази връзка ревизиращите са заключили, че спецификацията не съответства на включените съставни части на мобилната бензиностанция съгласно приемно - предавателния протокол от 18.06.2010 г. между [фирма] и [фирма], тъй като в същия не е уточнено какви съоръжения и оборудване са закупени от [фирма].

За целите на ревизията е извършена проверка от отдел „Оперативни проверки” при ТД на НАП С., за която е съставен Протокол № 0135930/

13.06.2013 г. Съгласно констатациите на същия, при посещението от органите по приходите на място в [населено място], апартаментен комплекс „Две реки“, не е открита мобилна бензиностанция в комплекса. Съгласно дадено устно обяснение от управителя на [фирма] К. К., мобилната бензиностанция е преместена в склад, за който от управителя не е предоставил точен адрес и местонахождение.

Предвид горното ревизиращите са формирали извод, че по фактура № 20...26/28.08.2012 г., издадена от [фирма] не е налице реалност на доставката с предмет на мобилна бензиностанция. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС органите по приходите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 48_400,00 лв.

Приетата по делото съдебно техническа експертиза е констатирала, че предмет на фактура № 20...26/28.08.2012 г. е мобилна бензиностанция, а с приемо предавателен протокол от 28.08.2012 г. е индивидуализирана мобилна бензиностанция, състояща се от една бензиноколонка „бензин и дизел“, две мобилни постройки, 4 бр. цистерни по 10 тона и окомплектовка. При извършен оглед на преместваема бензиностанция, находяща се в двора на варова площадка на път 811 по пътя към [населено място], експертизата е констатирала, че бензиностанцията се състои от два модула с размери на товарни контейнери, окомплектовани с по една бензиноколонка и съответното оборудване. Всяка от колонките може да подава бензин и дизел и съответно е свързана с по два резервоара по 10 тона във всеки от контейнерите. Посочено е, че оборудването изобразено на л. 267 и л. 268 от делото съответства на мобилната бензиностанция, намираща се в [населено място] при извършения оглед.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства и съдебно техническата експертиза следва да се приеме, че по отношение на фактура № 20...26/28.08.2012 г., издадена от [фирма], са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за ползване правото на данъчен кредит от оспорващия.

Мобилната бензиностанция, предмет на процесната доставка, е предадена и приета, съответно индивидуализирана с приемо предавателен протокол от 28.08.2012 г. (л. 269), с което е изпълнено изискването на чл. 6 от ЗДДС, за да се приеме, че е налице реална доставка. Съгласно протокола мобилната бензиностанция е предадена в [населено място], 5-ти километър, комплекс Две реки, от което следва, че е доставена за нуждите на облагаемата дейност на получателя. Изпълнени са изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС – фактурираното съоръжение е получено от оспорващия по облагаема доставка от регистрирано по ЗДДС лице.

Местонахождението на бензиностанцията е установено от приетата по делото експертиза, която е констатирала съответствие между съоръжението, описано в приемо предавателния протокол от 28.08.2012 г. и това, установено при извършения оглед, с изключение на това, че в протокола е посочена една колона, а на място двата модула на бензиностанцията са с общо две бензиноколони. Предвид това, че експертизата е констатирала съответствие на оборудването, изобразено на л. 267 и л. 268 от делото (снимки,

представени в хода на ревизията) с мобилната бензиностанция, намираща се в [населено място] при извършения оглед, може да се приеме, че констатираното разминаване в оборудването се дължи на неточното му описание в приемо предавателния протокол, а не се касае за различни мобилни бензиностанции.

От доставчика са представени доказателства за произхода на мобилната бензиностанция, в т.ч. договор и фактура, издадена от предходния доставчик. Мотивите на ревизиращите органи за отказ на данъчен кредит по фактурата, касаещи непредставяне на доказателства за транспортиране на бензиностанцията, несъответствия в описанието ѝ в отделните документи, издадени от предходните доставчици, не се споделят от съда. Следва да се посочи, че произходът на стоката (съоръжението), непредставянето на документи от предходни доставчици и липсата на доказателства за плащане по доставката, не представляват елементи от фактическия състав за ползване правото на данъчен кредит.

С оглед гореизложеното, изпълнени се явяват в случая, предвидените в Директива 2006/112 и в ЗДДС материално правни условия за упражняването на правото на приспадане данъчен кредит: - доставчикът, както и получателят, да са данъчно задължени лица (действащи в това си качество); - получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; - получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. Поради това, РА, в частта на отказан данъчен по фактура № 20...26/28.08.2012 г., издадена от [фирма], като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

Предвид заявеното от страните искане за присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, съдът дължи произнасяне с решението.

Жалбоподателят е представил доказателства за направени разноски в общ размер от 2 275 лв., от които 50 лв. – платена държавна такса, 300 лв. – възнаграждение за електротехническа експертиза, 250 лв. – възнаграждение за техническа експертиза, 675 лв. - възнаграждение за тройна електротехническа експертиза и 1000 лв. – платено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 04.12.2014 г. (л. 340). С оглед изхода на делото, Дирекция ОДОП С. следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сума в размер на 1 239,98 лв. (хиляда двеста тридесет и девет лева и деветдесет и осем стотинки).

Ответникът е направил разноски в производството в размер на 375 лв. – платено възнаграждение за тройна електротехническа експертиза. Съобразно с отхвърлената част от жалбата, оспорваният следва да бъде осъден да заплати на Дирекция ОДОП С. разноски в размер на 170 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 754 лв., съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № [ЕГН]/26.07.2013 г., издаден от Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 507/24.03.2014 г. на директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място], *в частта* отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 48 400,00 лв. по фактура № 20...26/28.08.2012 г., издадена от [фирма].

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/26.07.2013 г., издаден от Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 507/24.03.2014 г. на директора на дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място], *в останалата ѝ част*.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 1 239,98 лв. (хиляда двеста тридесет и девет лева и деветдесет и осем стотинки), представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – [населено място] при ЦУ на НАП сума в размер на 1 924 (хиляда деветстотин двадесет и четири) лева, представляваща разноски по делото и юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: